

STATEN OG DEN NORSKE KIRKE – ET TYDELIG SKILLE

Høringsuttalelse fra menighetsrådet i Søre Trysil

1. Kirkemøte som øverste representant for kirken

Vi er svært betenkt over at kirkemøtet, som fram til i dag bare har hatt en rådgivende funksjon, nå plutselig skal få så mye makt. Den norske kirkes struktur har vokst fram i løpet av de siste 100 år. Kirkemøtet ble ikke etablert før 1984 – mer enn 50 år etter menighetsrådene og bispedømmerådene.

Tradisjonelt har hierarkiet i Den norske kirke vært flat – hvert råd har sitt ansvarsområde og kan ikke overstyre de andres avgjørelser. Vi synes det er skremmende at dette nå plutselig skal forandres – med et kirkemøte i toppen som delegerer makten nedover. Kirkemøtet har en ukes møte en gang i året og har derfor ikke mulighet til å lede kirken. Makten delegeres derfor til Kirkerådet. Rådet vil så delegere mange oppgaver til sekretariatet sitt. Dette er vi imot da vi mener dette gir alt for stor makt til en svært liten gruppe.

Vi vil at bispedømmerådene fortsatt skal ha lovfestede oppgaver og myndighet.

Soknene må beholde sin selvstendighet, myndighet og virksomhetsansvar som i dag – det må dessuten være et fellesråd i hver kommune.

Vi etterlyser en mer balansert maktfordeling og en bred diskusjon rundt dette temaet. Det er vår fremtidige kirke som bygges her.

2. Kirkemøte som mottaker av statens rammetilskudd

Vi er sterkt imot departementets forslag, om at statens bidrag til kirkedriften skal gis som rammebevilgning til Kirkemøtet. Økonomiansvar betyr alltid stor makt, og som sagt, så mener vi at denne makten må spres. Bispedømmerådene skal fortsatt få sine bevilgninger direkte fra staten – helst vil vi at midlene til diakoni og trosopplæring er øremerkete. Kirkemøtet/ Kirkerådet skal få de midler de trenger for å drive sin virksomhet – men det er ikke de som skal avgjøre hvem som får hvor mye. Det kan utarbeides regelverk for hvor mye hvert kirkelig organ skal få.

Slik systemet er i dag, fungerer det veldig bra. Det er bispedømmene som vet best, hva som trengs i deres område og sokn. Når pengene skal fordeles av en administrasjon, som sitter langt unna og ikke "ser" hvordan alt fungerer, vil trolig viktige arbeidsområder på lokalt nivå bli borte.

3. Kirkemøte som øverste arbeidsgiver

Vi ser den administrative fordelene med å ha en sentral arbeidsgiver. Likevel mener vi at dette er uheldig da avstanden mellom arbeidsgiver og arbeidstaker blir uhenksommessig stor. Dessuten har bispedømmene i Den norske kirke hver sin egen historie og sitt eget preg. Skal nå plutselig flertallet bestemme hvem som kan bli prest og hvem ikke? Vi synes det er bra med regionale forskjeller, og at mindretallsstandpunkt også har en sjanse å vinne fram.

Vi vil at bispedømmerådene beholder arbeidsgiveransvaret, og at biskopen skal lede prestedtjenesten.

4. Felles arbeidsgiverlinje

Vi mener at arbeidsgiverstrukturen skal bestå slik som i dag, men at kirken må bli flinkere i konflikthåndteringen sin enn hva den er i dag.

5. Prestetjenestens uavhengighet

Vi vil at prestenes og biskopenes selvstendige ansvar skal lovfestes. Prestetjenesten skal organiseres i en egen styringslinje.

6. Kirkeloven

Vi mener at kirken fortsatt skal ha en egen kirkelov, ikke bare en rammelov. I en felles lov for alle tros- og livssynssamfunn kan det av naturlige årsaker ikke fastsettes noen form for struktur. Som Norges folkekirke mener vi likevel det er viktig, at strukturen i Den norske kirke legges til rette for at vi kan være nettopp det: en folkekirke. Vi mener at strukturen, maktbalansen og alle andre spørsmål som vi har tatt opp her, er avgjørende i hvorvidt Den norske kirke kan forbli en folkekirke eller ikke. Derfor må vi ha egen kirkelov.

7. Videre fremdrift

Utover dette ønsker vi å påpeke at notatet er vanskelig og tungt å lese. Det er sendt ut meget sent og med svært kort høringsfrist. Det er ikke lagt til rette for en bred deltakelse i høringen. Dette er meget uheldig. Med bakgrunn i dette ber vi derfor om at tempoet i reformarbeidet settes ned, og at det legges bedre til rette for en bred og faglig diskusjon rundt alle de spørsmålene vi og andre høringsinstanser har tatt opp.